Quelle: http://manuscripta.at/?ID=40551
Copyright: Melk, Benediktinerstift

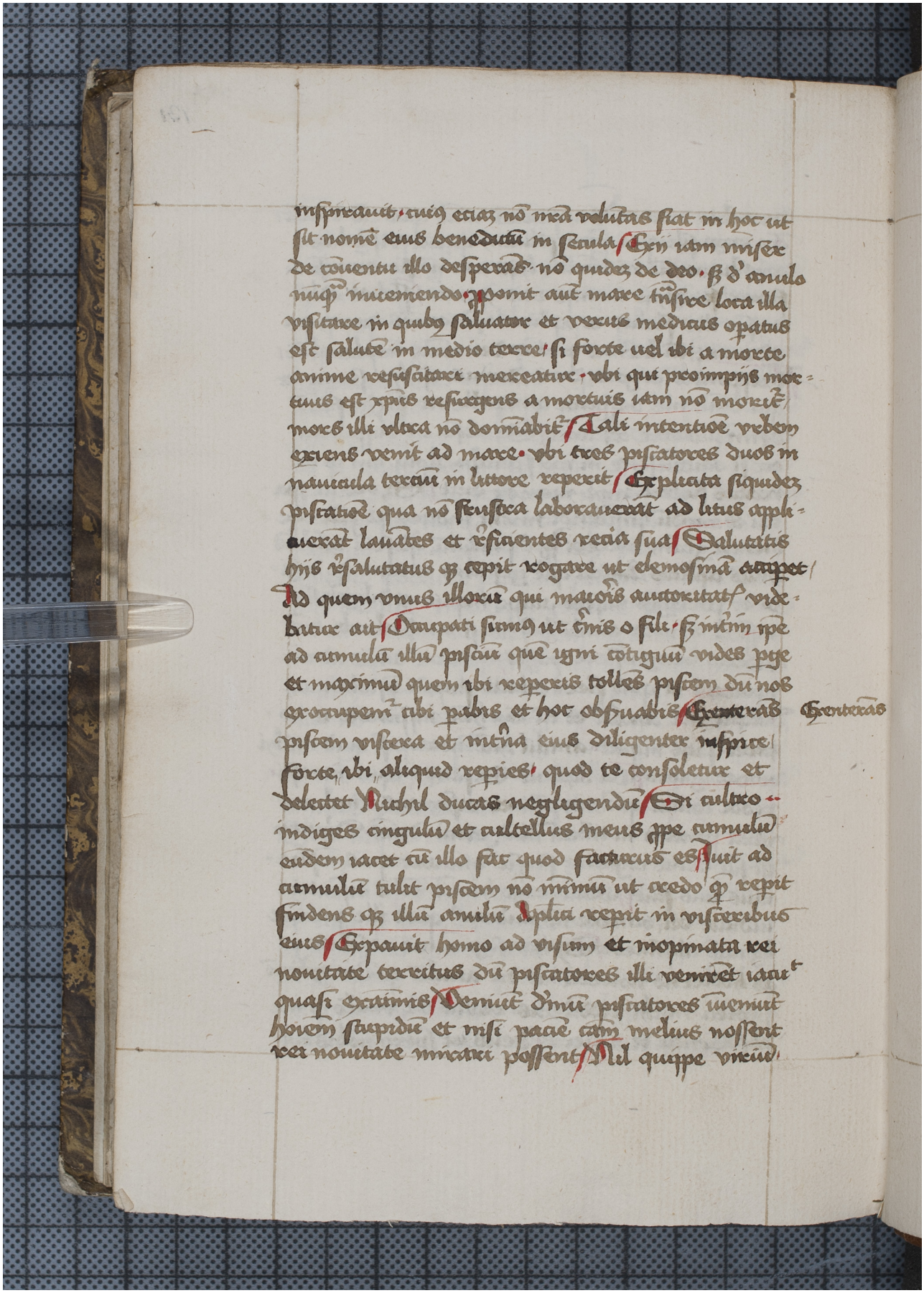

inspirauit, cuiq; etiam no mea voluntas fiat in hoc ut
sit nomen eius benedictum in secula. Ego iam miser
de conuentu illo desperans no quidem de deo, sz d'anulo
nuq; mitemendo, proiecit aut mare tnsire loca illa
visitare in quibus saluator et verus mediator opatus
est salute in medio terre. si forte uel ibi a morte
anime resuscitare mereatur. vbi qui proimpius mor=
tuus est xpis resurgens a mortuis iam no moriet
mors illi vltra no dominabit. Tali intentione vebem
ens venit ad mare. vbi tres piscatores duos in
nauicula terram in littore reperit. Expletata siquidem
piscatione qua no sensim laborauerant ad litus appli=
cuerat lauantes et resicantes retia sua. Salutatis
his resalutatus qz cepit rogare ut elemosinam attribuet
Ad quem vnus illorum qui maioris auctoritatis vide=
batur ait. Dampati sumus ut tuis o fili, sz intim ipe
ad tumulum illum prisam que ignis totigum vides pte
et maximum quem ibi reperis tolles piscem du nos
occupem tibi pabis et hoc obsuabis. Exenterabis Exenterabis
piscem viscera et intina eius diligenter inspice
forte vbi aliquid repies, quod te consoletur et
delectet. Nichil ducas negligendum. Ego autem
indiges cingulum et altellus meus ipe tumulum
eidem iacet cui illo fit quod factum est. Fuit ad
tumulum tulit piscem no minus ut credo qp cepit
sudens qz illum anulum aureum cepit in visceribus
eius. Expauit homo ad visum et inopinata rei
nouitate terrentus du piscatores illi venirent iam
quasi extinctis. Venit d'mus piscatores uenit
horem supridie et nisi pace tam melius nossent
rei nouitate mitigari possent. Nil quippe vnum